ECLI:LV:AT:2026:0514.A420133626.6.L

Lieta Nr. A420133626, SKA-652/2026

Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2026.gada 14.maijā

[1] Senātā saņemta pieteicējas – SIA „Kivi Real Estate” – blakus sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2026.gada 20.aprīļa lēmumu, ar kuru noraidīts pieteicējas lūgums par Iepirkumu uzraudzības biroja (turpmāk – birojs) 2026.gada 6.marta lēmuma Nr. 4-1.2/26-54 darbības apturēšanu.

Apgabaltiesa secināja, ka pasūtītājas – Rīgas Tehniskās universitātes – iepirkuma komisija pamatoti noraidījusi pieteicējas piedāvājumu konkursa „Nekustamā īpašuma vērtēšanas un pārdošanas un nomas/īres starpniecības pakalpojumi Rīgas Tehniskās universitātes vajadzībām” (iepirkuma ID Nr. RTU 2025/51) 3.daļā sakarā ar konkursa nolikuma prasībām neatbilstoša finanšu piedāvājuma, kurā nav aizpildītas visas izdevumu pozīcijas, iesniegšanu. Tiesa secināja, ka pozīcijas „Labākas un efektīvākas nekustamā īpašuma izmantošanas iespēju novērtējums” neaizpildīšana konkrētajā situācijā pēc būtības ir vērtējama kā attiecīgā pakalpojuma nepiedāvāšana vispār. Šādos apstākļos finanšu piedāvājuma izskaidrošanas gadījumā piedāvājuma ekonomiskais saturs tiktu noteikts pēc piedāvājuma iesniegšanas brīža, faktiski ar skaidrojuma iesniegšanu piedāvājot jauna, iepriekš nepiedāvāta pakalpojuma sniegšanu. Tas būtu acīmredzamā pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principu. Ņemot vērā, ka vispārīgi izdevumi šajā pozīcijā ir iespējami un parasti arī rodas, šīs pozīcijas neaizpildīšana liedz pieņemt par pašsaprotamu, ka izmaksas ir 0,00 *euro*. No pieteicējas finanšu piedāvājuma nav konstatējamas pazīmes, kuras objektīvi liecinātu par atlaides 100 % apmērā piešķiršanu, aritmētisku kļūdu, šo izmaksu iekļaušanu citās pozīcijās vai radītu šaubas par piedāvājuma saturu. Pieteicējai bija jārēķinās ar pienākumu veikt piedāvātās cenas atspoguļošanu tieši pasūtītājas paredzētajā veidā – atbilstoši konkursa nolikumā noteiktajai formai un prasībai aizpildīt katru tās pozīciju. Savukārt pasūtītāja piedāvājumu vērtēšanā varēja balstīties vienīgi uz piedāvājumā skaidri ietverto informāciju, nevis pieņēmumiem par pretendenta iespējamo gribu. Līdz ar to pārsūdzētais biroja lēmums, ar kuru atstāts spēkā pasūtītājas iepirkumu komisijas lēmums un atļauts slēgt vispārīgo vienošanos ar konkursa 3.daļā noteikto uzvarētāju, ir pirmšķietami tiesisks, un lietā nav konstatējams pagaidu aizsardzības piemērošanas objektīvais kritērijs.

[2] Pārbaudījusi rajona tiesas lēmumu, blakus sūdzību un lietas materiālus, senatoru kolēģija atzīst, ka tiesa ir pamatoti secinājusi, ka lietā nav konstatējams objektīvais kritērijs pagaidu aizsardzības piemērošanai.

Kā jau norādījusi arī rajona tiesa, atsaucoties uz Senāta atziņām, vispārīgi ir iespējama situācija, kad pretendents finanšu piedāvājumā kādā pozīcijā (vai vairākās) norāda izmaksas 0,00 *euro*, un tas nav automātisks pamats pretendenta piedāvājuma atzīšanai par neatbilstošu nolikuma prasībām un noraidīšanai, īpaši ņemot vērā pasūtītāja tiesības lūgt pretendentiem izskaidrot piedāvājumu vai cenas pamatotību. Tomēr minētos aspektus vispār ir pamats apsvērt tikai tad, ja pasūtītājam bija objektīvi iespējams konstatēt, ka pretendents piedāvā atlaidi (tādā gadījumā pasūtītājam būtu jāapsver iespēja lūgt pretendentam izskaidrot cenas veidošanos), vai ja pasūtītājam objektīvi varēja rasties šaubas par piedāvājuma saturu (tādā gadījumā pasūtītājam būtu jāapsver iespēja lūgt pretendentam izskaidrot piedāvājumu) (*Senāta 2017.gada 23.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-*

678/2017, ECLI:LV:AT:2017:1023.A420190516.2.S, 5.punkts). Izskatāmajā gadījumā nav konstatēts ne viens, ne otrs, turklāt pieteicēja strīdus pozīciju vispār nav aizpildījusi.

Ņemot vērā, ka vispārīgi strīdus izdevumu pozīcijā izmaksas var rasties (proti, tās nav tādas izmaksas, kuras konkrētajā pozīcijā principā nav iespējamas, un, kā izriet no lietas materiāliem, citi pretendenti tās ir norādījuši), no loģikas viedokļa objektīvi nav pieņemams par pašsaprotamu, ka šīs pozīcijas neaizpildīšana noteikti nozīmē, ka izmaksas ir 0,00 *euro* jeb ka to nav. Arī atlaides piedāvāšana pati par sevi (bez papildu norādēm piedāvājumā, kādas lietā nav konstatētas) nav pašsaprotama, jo kā cenas samazinājums tā pēc savas jēgas ir izņēmums no vispārīgā. Līdz ar to pieteicēja blakus sūdzībā nepamatoti norāda, ka vienīgais iespējamais variants, kā saprast neaizpildīto pozīciju, bija „0,00” ielasīšana tajā, un ka tāda ir bijusi pieteicējas sākotnējā griba, kuru pasūtītājai neskaidrības gadījumā bija pienākums noskaidrot, prasot no pieteicējas skaidrojumu. Tā kā pieteicēja strīdus pozīciju vispār nebija aizpildījusi, kaut arī konkursa nolikumā ir ietverta skaidra prasība aizpildīt visas finanšu piedāvājuma formas ailes un no nolikuma kopumā izriet pasūtītāja nepārprotams nodoms veikt pakalpojuma „Labākas un efektīvākas nekustamā īpašuma izmantošanas iespēju novērtējums” atsevišķu izpildi, nodošanu-pieņemšanu un samaksu, pasūtītājam, konstatējot, ka pieteicējas finanšu piedāvājumā iztrūkst būtiskas informācijas, kas tieši ietekmē piedāvājuma ekonomisko saturu, nebija pamata pieprasīt par to skaidrojumu, jo, kā pareizi atzinusi arī rajona tiesa, tā būtu piedāvājuma grozīšana. Senāts vairākkārt ir uzsvēris, ka piedāvājumā iekļautās informācijas precizēšana ir pieļaujama, ja pretendents tā sākotnēji iesniegto piedāvājumu tikai izskaidro, nevis papildina vai groza (piemēram, *Senāta 2020.gada 9.janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-185/2020, ECLI:LV:AT:2020:0109.A420291817.6.S, 7.punkts*). Tā kā šajā gadījumā nekāda informācija par strīdus pozīcijā norādītā pakalpojuma cenu vispār nebija norādīta, jebkādi papildinājumi ar sākotnējā piedāvājumā iztrūkstošo, bet konkursa nolikumā pieprasīto informāciju būtu cita piedāvājuma iesniegšana. Pretēji pieteicējas blakus sūdzībā paustajam šādā situācijā nav pamata konstatēt tikai piedāvājuma nepilnību, ko pasūtītājam bija jāļauj izlabot. Tāpat uz šo situāciju nav pamata attiecināt Publisko iepirkumu likuma 41.panta devītajā daļā paredzēto regulējumu, jo aritmētiskas kļūdas labošana iespējama tikai situācijā, ja vispār ir, ko labot, proti, ir norādīta kāda informācija, nevis atstāta tukša ailīte. Pasūtītājam, kā pamatoti uzsvērusi rajona tiesa, lietā konstatētajos apstākļos nebija jāizdara pieņēmumi par pretendenta iespējamo gribu. Turklāt arī no pašas pieteicējas norādēm nav skaidri konstatējams, kāda tad bija pieteicējas sākotnējā griba, neaizpildot strīdus pozīciju, jo pieteicēja ir norādījusi gan uz to, ka pieļauta aritmētiska kļūda, gan uz to, ka konkrēto pakalpojumu vienkārši paredzēts sniegt bez maksas, gan uz to, ka šo pozīciju nav lietderīgi atsevišķi izcenot, jo izmaksas ir zemas. Ja pieteicēja bija vēlējusies konkrēto pakalpojumu sniegt bez maksas, tas arī skaidri bija jānorāda attiecīgajā finanšu piedāvājuma pozīcijā. Pretējā gadījumā pieteicējai ir jāņem vērā, ka lēmums iesniegt no konkursa nolikumā pieprasītā atšķirīgu piedāvājumu var rezultēties ar piedāvājuma noraidīšanu.

[3] Blakus sūdzībā pieteicēja ietvērusi pēc būtības tos pašus apsvērumus, kurus rajona tiesa jau ir pārbaudījusi, papildus norādot vien to, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka piedāvājuma kopsumma atbilst situācijai, kurā strīdus pozīcijā ir vērtība „0,00” (un tas liecina par to, ka pieļauta formāla kļūda, jo strīdus summas nenorādīšana neietekmē piedāvājuma saturu), kā arī to, ka tiesa nepamatoti secinājusi, ka tukšā ailīte nozīmē pakalpojuma nenodrošināšanu. Taču tas, ka vispārīgi pieteicēja varētu pakalpojumu nodrošināt un piedāvājuma kopējā summa paliktu tāda pati, ja strīdus pozīcijā būtu norādīts „0,00”, pats par sevi nekādi nemaina tiesas secinājumu par to, ka, iztrūkstot šādai – nolikumā pieprasītai – informācijai pieteicējas piedāvājumā, pasūtītajam nebija objektīva pamata to tā interpretēt. Turklāt ir iespējams arī tas, ka neaizpildītas ailes dēļ kopējā pieteicējas piedāvātā summa ir kļūdaina (proti, piedāvājuma patiesais ekonomiskais saturs vispār ir vēl cits).

Tādējādi blakus sūdzībā norādītais nedod pamatu apšaubīt rajona tiesas secinājumus par pārsūdzētā lēmuma pirmšķietamo tiesiskumu.

[4] Ievērojot minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka pieteicējas blakus sūdzība ir acīmredzami nepamatota, kas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 320.[1]pantam ir pamats atteikumam to izskatīt.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 320.[1]pantu, 324.panta pirmo daļu un 338.panta astoto daļu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt izskatīt SIA „Kivi Real Estate” blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2026.gada 20.aprīļa lēmumu, ar kuru noraidīts SIA „Kivi Real Estate” lūgums par Iepirkumu uzraudzības biroja 2026.gada 6.marta lēmuma Nr. 4-1.2/26-54 darbības apturēšanu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Kakste Senatore Dz. Amerika Senatore I. Meldere